

[Aksel Larsen.]

det kan vel heller ikke være afgørende. Jeg ved ikke, om de afgiftssatser, der er anført i § 3 i lovforslaget, fuldkommen dækker den hidtidige omsætningsafgift plus dollarpræmiering, men jeg må gå ud fra, at det stort set er tilfældet, og hvis det er tilfældet, får man jo et levende indtryk af, at det drejer sig om en meget betydelig fordyrelse af motorkøretøjerne. Så er spørgsmålet, om man kan gå med til det eller ikke kan gå med til det. Jeg må med det samme sige, at jeg er ikke enig med det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, der følte trang til at gentage en tidligere udtalelse om, at vi har ikke demokrati her i landet, før enhver, også arbejderne, har mulighed for at købe sig et motorkøretøj, hvis de har lyst til det. Jeg er heller ikke enig med det ærede medlem hr. Tholstrup, som i sin radiotale forud for valget kun talte om én eneste ting, nemlig om retten til at købe en bil, og forkyndte, at det var en menneskeret. Hvert eneste menneske i Danmark, sagde det ærede medlem i sin tale, burde have ret til at købe sig en bil. Jeg er slet ikke enig i sådanne synspunkter. Det har intet at gøre med demokrati. For øvrigt bliver demokratiet herhjemme ikke antastet, selv om man lægger øget omsætningsafgift på motorkøretøjer. Så bliver det i overensstemmelse med almindeligt demokrati. Enhver har ret til at udgive en avis, hvis han vil, på størrelse med Berlingske Tidende, men hvor pengene skal komme fra, tales der ikke om. Enhver har ret til at købe en bil, hvis dette lovforslag bliver til lov, men om man har råd til at købe den, er en anden sag. Men jeg synes, at vi, når det drejer sig om motorkøretøjer, skal forsøge at holde os ved jorden. Hvis hvert eneste menneske i Danmark havde en bil, var vi sikre på, at der ikke blev brugt nogen benzintil bilkørsel, for så kunne bilerne ikke flytte sig.

Lad os tage to forhold i betragtning: har vi valuta til at købe så mange motorkøretøjer, som folk har lyst og penge til, og har vi veje og gader til at have disse motorkøretøjer i landet? Jeg tror, at begge forudsætninger mangler. Jeg er fuldkommen klar over lastbilers, varebilers, bussers og droschers meget store betydning for udviklingen af transportbehovet her i landet, og her tror jeg man skal være meget var-

som med restriktioner, det være sig tildeingsmæssige restriktioner eller restriktioner i form af høje afgifter. Det samfundsmæssige behov for transport må tilfredsstilles, og i vor tid kan det kun tilfredsstilles ved bilernes hjælp. Det betyder imidlertid ikke, at vi skal have et hvilket som helst kvantum personmotorkøretøjer her i landet.

Jeg har set noget i pressen i debatten om dette lovforslag om, at man beregner, at i løbet af 10 år vil Danmarks bilpark stige med 400 000 nye motorkøretøjer. Ja, jeg må over for et sådant tal, som sagkyndige har udregnet, stille det spørgsmål: har Danmark råd til det? Har vi råd til at anskaffe dem, har vi råd til at holde dem i drift, for det koster jo kolossalt meget, og har vi plads til dem på vore gader og veje? Jeg tror ikke, vi har råd til dem, og jeg tror ikke, vi har plads på gader og veje til en sådan forøgelse af bilparken.

Der er omkring dette valg talt en del om planøkonomi. Selv det ærede medlem hr. Aksel Møller har erklæret sig for tilhænger af plan. Lad os så få lidt plan over bilkørslen her i landet. Lad os tage hensyn til, hvad landet valutamæssigt har råd til, men lad os samtidig se til, at vi ikke udvider bilparken i stærkere tempo, end udbygningen af gader og veje kan ske i. Nu ved jeg meget vel, at hvis man brugte de penge, der indgår til vejfonden, til vejformål — men det gør man jo ikke — kunne det nok lade sig gøre at lade vejbyggeriet følge trit med en stærkt øget anskaffelse af personbiler, men her må man også have lov at stille sig det spørgsmål, hvad der er samfundsøkonomisk forsvarligt.

Ja, man skal ikke forstå dette forbehold fra min side derhen, at jeg godkender, at man siger nej, når der kommer anmodninger fra kommunerne om tilskud til vejarbejder, med den begrundelse, at man ingen penge har i kassen, for det har man. Der er penge i kassen, og der er masser af vejarbejde, som for længst har været tiltrængt, for længst burde have været udført, og som i det mindste burde sættes i gang, når pengene var for hånden. Jeg mener, at man skulle bevilge pengene hertil, men derfor vil jeg alligevel sætte et spørgsmålstegn ved, om vi er i stand til at udvide og udbygge Danmarks vejnet og byernes gade-